

Udtalelse af Over-Skyldraadets Flertal har antagelig det Mindretal, som slet ikke har udtalt sig om det foreliggende Spørgsmaal, ikke kunnet tiltræde.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann var inde paa Spørgsmaalet om Vurderingen af Skovene og mente, at dér maatte Grundskyld og Ejendomsskyld falde sammen. Efter tidligere Beskatninger af fast Ejendom var det dog saaledes, at Skovene kun beskattedes efter halv Skovskyldshartkorn; hvorfor man saa nu skulde gaa over til at ansætte Grundskylden omtrent lig Ejendomsskylden, forstaar jeg ikke. Jeg mener, at der derved absolut vil blive taget for haardt paa disse Ejendomme ved Beskatningen.

Det konservative Folkeparti er ikke principiel Modstander af en Beskatning efter Grundværdi og er heller ikke Modstander af en kombineret Beskatning efter Grundværdi og Ejendomsskyld, men vi maa forlange, at Beskatningen sker paa et retfærdigt og ensartet Grundlag. Som jeg udtalte før, er dette Grundlag meget vanskeligt at fastsætte for Landets Vedkommende, men ganske særlig vil jeg anse det for vanskeligt at fastsætte det for Byernes Vedkommende. Her i det gamle Danmark, altsaa Danmark Nord for Kongeaen, er vore Vurderingsmænd og Vurderingsformænd nu nogenlunde øvede i at vurdere til Ejendomsskyld, men de har dog kun to Gange været med til at vurdere til Jordværdi. I de sønderjydske Landsdele har de imidlertid kun været med til at vurdere en eneste Gang, og at bruge denne eneste Vurdering, som jeg ved Sammenligning blot indenfor den Kommune, hvor jeg bor, maa anse for uegnet, som Skattegrundlag vil efter min Mening være et temmelig stort Vovestykke.

Det er muligt, at det Mellemed, som i Henhold til Lovforslagets § 11 bliver skudt ind mellem Vurderingsraadet og Over-Skyldraadet, nemlig Skyldraadene, kan være medvirkende til, at der fremkommer en større Ensartethed i Vurderingen. Det skal jeg lade være usagt. Men een Ting er der dog at bemærke dertil, nemlig at vi derved faar en Del Embedsmænd flere.

Som jeg har sagt, anser vi Jordvurderingen af 1920 for uegnet som Skattegrundlag nu, og jeg forstaar ikke rigtig den Hast, som Regeringen har med at faa denne nye Skat indført, da den dog ikke skal tjene til at forøge Statskassens Indtægter, idet den kun er beregnet paa at skulle give det samme Beløb, som indvindes ved den nuværende Beskatningsform. Jeg tror nu ikke,

at man her har regnet ganske rigtigt; jeg har gjort mig den Ulejlighed at udregne Skatten for vor Kommune hjemme, og der vil med de nugældende Fradragsregler, 4 500 Kr., indgaa ca. 10 pCt. mere i Skat efter Grundskyld og Ejendomsskyld, end der hidtil er indkommet efter Ejendomsskyld. Indførelsen af den her foreslaaede Skattemaade kunde uden Skade for Statskassen udsættes, indtil Vurderingen af 1923 har fundet Sted. Jeg kunde derefter tænke mig, at der atter fandt en Vurdering Sted i 1926 og i 1930, hvorefter man saa kunde gaa over til 5-aarige Vurderinger.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale nogle ganske faa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. I § 1 foreslaas der, at Ejendommene ved Vurderingen bliver at ansætte til deres Handelsværdi, medens det tidligere har været udtrykt ved deres Værdi i Handel og Vandel. Handelsværdien er ikke ensartet over det ganske Land; der afgøres ikke nær lige mange Handeler rundt omkring i Landet. Var det ikke muligt, at vi da i Stedet for Handelsværdien kunde komme ind paa en Slags Brugsværdi? I § 3, den Paragraf, som omfatter Jordvurderingen, staar, at Ejendommenes Grundværdi fastsættes under Hensyn til Beskaffenhed, Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse. Her mener jeg, at ikke alene Beskaffenheden og Beliggenheden — om Ejendommen ligger tæt ved eller langt fra en Station — skal spille ind, men at ogsaa de klimatiske Forhold kan komme til at spille med ind ved Ansættelsen af Ejendommens Værdi; en Ejendom, der ligger i den nordlige Del af Landet, er ikke saa meget værd som en Ejendom af samme Størrelse og samme Godhed, beliggende i den sydlige Del af Landet. I samme Paragrafs Punkt 1, 2det Stykke, staar der, at ved Vurderingen af Landejendomme skal der tages Hensyn til Egnens Priser, til, hvad Arealet vilde koste i ubebygget Stand, naar Jorden tænkes at høre til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur. Jeg kunde tænke mig, at man, ligesom man ved Ansættelsen af Hartkorn i sin Tid gik ud fra en Normaltakst af 24 for den bedste Jord, ogsaa her kunde komme ind paa at fastsætte en Værdi for den bedste Jord og saa ansætte Værdien for de lavere boniterede Jorder herefter. I Punkt 1, 3die Stykke, er der en Passus, som jeg ikke forstaar. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse opløse den. Der staar: „Hvis Benyttelsen til andet end Landbrug for Dele af Ejendommen maa anses for at være den i økonomisk Henseende gode